

בָּהוּ, וְלֹא שָׁתְּעֵי בְּהַדִּיחָה, בְּמַלְוִי דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְאָסִיר לְאָוֶדֶעָא לְהוּ מַלְיִי דָאוּרִיתָא, בְּגִין דָאוּרִיתָא,
כֵּלָא שָׁמָא דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֵל אַת דָאוּרִיתָא,
מַתְקָשָׁרָא בְּשָׁמָא קָדִישָׁא. וְכֵל מַאֲן דָלָא אַתְרִישָׁים
בְּרִשְׁמָא קָדִישָׁא בְּבָשְׁרִיהָ, אָסִיר לְאָוֶדֶעָא לֵיהֶ מַלְהָ
דָאוּרִיתָא. וְכֵל שְׁפֵן לְאָשְׁתְּדָלָא (נ"א לאַסְטְּפָלָא) בֵּיהָ.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח, (שםות יב) זוֹאת חֲקַת הַפְּסָחָה כָּל בָּן גָּבֵר לֹא
יָאַכֵּל בָּו, וְכַתִּיב וְכֵל עָבֵד אִישׁ וְגֽוֹ. וְכַתִּיב תֹּשֶׁב
וְשָׁכֵר לֹא יָאַכֵּל בָּו. וְמֵה פְּסָחָה דָאִידָו בְּשָׁרָא לִמְיכָלָא,
עַל דָאַתְרִמְיוֹ בְּמַלְהָ קָדִישָׁא, אָסִיר לְכָל הַגִּי לִמְיכָל בֵּיהָ,
וְלִמְיכָבָה לְהוּ לִמְיכָל, עַד דָאַתְגּוֹרָו. אָוּרִיתָא דְהִיא קָדְשָׁ
קָדְשִׁים (קדישא) שָׁמָא עַלְאָה דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל אַחַת
כְּמָה וּכְמָה.

רַבִּי אַלְעָזָר שָׁאִיל לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אָבוֹהָי, אָמַר לֵיהֶ, הָא
תְּגִינְגָן אָסּוֹר לְלִמְדָה תּוֹרָה לְעֹבֵד כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת,
וְשִׁפְרָר אַתְּעָרוֹ חַבְּרִיָּא דְבָבָל, דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קְמֹז) לֹא עָשָׂה
כֵן לְכָל גּוֹי, אָבֵל בֵּין דָאָמַר מַגִּיד דְבָרָיו לִיעַקְבָּר, אַמְּמָא
חֲקִיו וּמְשֻׁפְטִיו לִיְשָׁרָאֵל. אָמַר לֵיהֶ, אַלְעָזָר תָּא חִזְיָה,
וְכָאֵין אִינְנוּ יִשְׂרָאֵל, דְחוֹלְקָא עַלְאָה קָדִישָׁא דָא נְטֻעָה
בָּהוּ קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְכַתִּיב, (מִשְׁלִי ד) כִּי לְקַח טֹב נְתַתִּי
לְכֶם, לְכֶם, וְלֹא לְעַמִּין עַוְבָּדִי עַבּוֹדָה זָרָה.

ובגין דאייה גנייזא עלאה יקירה, שמייה ממש, אוריתא
 כלא סטים וגלייא, ברזא דשמייה. ועל דא, ישראל
 בתריין דרגין אינון, סטים וגלייא, דתגבין תלת דרגין
 אינון מתקשין דא ברדא, קידשא בריך הוा, אוריתא,
 וישראל. וכל חד, דרגא על דרגא, סטים וגלייא. קידשא
 בריך הוा דרגא על דרגא, סטים וגלייא. אוריתא הבי
 נמי סטים וגלייא. ישראל הבי נמי דרגא על דרגא, הדא
 הוा דכתיב, (תהלים קמ"ו) מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו
 לישראל. תרי דרגין אינון, יעקב וישראל, חד גלייא,
 ועד סטים.

מאי קא מייר. אלא כל מאן דאתגר ואתרשים בשמא
 (נ"א ברשומא) קדיישא, יהבין לייה באינון מלין
 דאתגליין באוריתא, כלומר, מודיעין לייה בריישי
 אתוון, בריישי פרקון, יהבין עלייה חומרא דפקוד
 אוריתא, ולא יתר, עד דיסתלק בדרגא אחרא, הדא
 הוा דכתיב מגיד דבריו ליעקב (לייעקב שפיר). אבל חוקיו
 ומשפטיו לישראל, דאייה בדרגא עלאה יתר. וכתיב
 בראשית לה) לא יקרא שמד עוד יעקב וגוז. חוקיו ומשפטיו
 לישראל, אלין רוי אוריתא ובמוסי אוריתא, וסתרי
 אוריתא, שלא צטרכו לגלאה אלא למאן דאייה
 בדרגא עלאה יתר פדקה חזי.

ומה לִיְשָׂרֵאל הָאֵי, לְעַמִּין עֲוֹבֵדִי עֲבוֹדָה זָרָה עַל אַחַת כִּמָּה וּכִמָּה, וְכֹל מַאֲنָן דְּלֹא אַתְּגֹזֶר וַיַּהֲבִין לֵיהּ אַפִּילּוֹ אֶת זְעִירָה דָּאוּרִיתָה, כִּאֵלֹו חַרְבִּיב עַלְמָא, וַיַּשְׁקַר בְּשֵׁם אֱלֹהִים קָדוֹשָׁא בָּרִיךְ הוּא, דְכָלָא בְּהָאֵי תְּלִיאָ, וְדֹא אַתְּקַשֵּׁר, דְכַתִּיב, (ירמיה לו) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלִילָה חֻקּוֹת שְׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמָתִי.

תֵא חִזֵּי, בְּתִיב (דברים ד) זוֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁם, אֲבָל לְשָׁאָר עַמִּין לֹא שָׁם. בָּגִין כֵּךְ דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (וַיִּקְרָא ב) וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תָּאמֶר. וְכֹן בְּלָהּוּ. יְנוּחוּן אֶבְהָן דְעַלְמָא, אִינְפוּן הַלֵּל וְשְׁמָאי, דְהַכִּי אָמְרוּ לְאַוְנְקָלוּס, וְלֹא אָוְדָעוּ לֵיהּ מֶלֶה דָּאוּרִיתָה עַד דָּאַתְּגֹזֶר.

וְתֵא חִזֵּי, מֶלֶה קִדְמָה דָּאוּרִיתָה, דִיְהַבִּין לִינוֹקִי, אַלְפִּי בִּית, דֹא מֶלֶה דְלֹא יְכַלֵּין בְּנֵי עַלְמָא לְאַדְבָּקָא בְּסּוּכְלָתָנוּ, וְלִסְלָקָא לֵיהּ בְּרֻעּוֹתָא, וְכֹל שְׁבָן לְמִלְלָא בְּפּוּמֵיהּוּן. וְאַפִּילּוֹ מְלָאכִי עַלְאָי, וְעַלְאָי דְעַלְאָי, לֹא יְכַלֵּין לְאַדְבָּקָא, בָּגִין דְאִינְפוּן סְתִימָין דְשָׁמָא קְדִישָׁא. וְאַלְפִּי וְאַרְבָּעָ מָהָה וְחַמְשָׁה רְבָבָן דְעַלְמָין, בְּלָהּוּ תְּלִין בְּקוֹצָא דְאַלְפִּי, וְשְׁבָעִין וְתְּרִין שְׁמָהּן קְדִישָׁין גְּלִיפִין בְּאַתוֹויִ רְשִׁימָין, דְקִיְמוּ בָּהוּ עַלְאָי וְתְּתָאָי, שְׁמָיָא וְאָרְעָא, וְכוֹרְסִיא יְקָרָא דְמַלְכָא, תְּלִין מִסְטָרָא חֲדָא

לְסִטְרָא חֶדֶא, דְּפִשְׁיטֹתָא דָאֵלֶף, קַיִמָּא דְעַלְמַיִן בְּלָהָו,
וְסִמְכֵין דְעַלְאֵין וְתַתְאֵין בְּרוֹזָא דְחַכְמַתָּא.
וְשִׁבְיָלִין סְתִימַיִן, וְנַהֲרִין עַמִּיקַיִן, וְעַשֶּׂר אַמִּירָן, בְּלָהָו
נִפְקִין מְהַהוָּא קֹצָא תַּתָּא הַתָּחוֹת אֵלֶף. מִפְאָן
וְלֹהֲלָא שָׁאֵרִי לְאַתְפְּשַׁטָּא אֵלֶף בְּבֵית. וְלִית חִישְׁבָּן
לְחַכְמַתָּא דְהַכָּא אַתְגַּלְיָה.

בְּגִינִי (דף ע"ג ע"ב) כה, אָוָרִיִּתָא קַיִמָּא דְכָלָא, וְמַהְיָמָנוֹתָא
דְכָלָא, לְקַשְׁרָא קַשְׁרָא דְמַהְיָמָנוֹתָא דָא בְּדָא
בְּדָקָא חִזִּי. וּמְאָן דְאַתְגָּזָר, אַתְקַשְּׁר בְּהַהוָּא קַשְׁרָא
דְמַהְיָמָנוֹתָא. וּמְאָן דָלָא אַתְגָּזָר, וְלֹא אַתְקַשְּׁר בְּיַהְיָה, כְּתִיב
בְּיַהְיָה, (וַיָּקֹרֶא כב) וְכֹל זֶר לֹא יַאֲכֵל קָדְשָׁה. (שמות יב) וְכֹל עַרְלָל לֹא
יַאֲכֵל בּוֹ. דָהָא אַתְעַדָּר רִוִית מִסְאָבָא דְמִסְטְּרִיהָ, וְאַתְיִ
לְאַתְעַרְבָּא בְּקָדוֹשָׁה. בְּרִיךְ רְחַמְנָא, דְפִרְיעָשׂ לִיְשְׁرָאֵל
בְּנָוִי, רְשִׁימָנִין בְּרִשְׁימָא קְדִישָׁא, מְבִיאָהוּ וּמְזֹוְהָמָא דְלָהּוֹן.
עַלְיָהוּ כְּתִיב, (ירמיה ב) וְאַנְכִי בְּטֻעַתִּיךְ שׂוֹרֵק בְּלָהָוּ
אָמָת. וּבְגִינִי כה, (מיכה ז) תַּתְנֵן אָמָת לִיעָקָב, וְלֹא לְאַחֲרָא.
תוֹרַת אָמָת, לְזֹרֶעֶת אָמָת. אַתָּא רַבִּי אַלְעֹזֶר וּבְשָׁקִיהָ עַל
יְדָוִי.

רַבִּי חִזְקִיהָ אָמַר, כְּתִיב (שמואל א יב) כִּי לֹא יַטּוֹשׁ יְיָ אֶת
עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ וְגַוּ, כִּי לֹא יַטּוֹשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ,
מַאי טַעַמָּא בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בְּגִינִי דְכָלָא אַתְקַשְּׁר דָא

בדא, ובמה אתקְשָׁרו יִשְׂרָאֵל בְּקוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ הוּא.
בְּהַהוּא רְשִׁימָא קָדִישָׁא דְּאֲתָרְשִׁים בְּבָשְׂרִיהָן. וּבְגִינִּיכְהָרָה
לֹא יַטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ. וְלֹמַה. בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
דְּאֲתָרְשִׁים בְּהָנוּ.

תָּאָנָא, אָוֹרִיְתָא אֲקָרֵי בְּרִית, וּקְוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ הוּא אֲקָרֵי
בְּרִית. וְהָאֵי רְשִׁימָא קָדִישָׁא אֲקָרֵי בְּרִית. וְעַל
דָּא כֵּלָא אֲתָקְשָׁר דָּא בְּדָא, וְלֹא אֲתָפְרֵשׁ דָּא מִן דָּא.
אָמַר לֵיהּ רַבִּי יִיָּסָא, אָוֹרִיְתָא וּיִשְׂרָאֵל שְׁפִיר. אָבְלָא
קְוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ הוּא מִנְלָנוּ דְּאֲקָרֵי בְּרִית. אָמַר לֵיהּ דְּכַתִּיבָ
(תהלים קו) וַיַּזְכֵּר לְהָם בְּרִיתְוּ, וְהָא אֲתִיְדֻעַ, וְהָא אַתְּמַרָּ.
(ויקרא יח) וְאַתְּ חֲקַתִּי תִּשְׁמְרוּ, חֲקֹותִי: אַלְיָן אִינּוֹן גְּמוּסִי
מִלְּפָא. מִשְׁפְּטִי: אַלְיָן אִינּוֹן גָּזָרִי אָוֹרִיְתָא, רַבִּי
יְהִינָּה אָמַר, כֹּל אִינּוֹן גְּמוּסִין מִאֶתֶּר דְּאֲקָרֵי צְדָקָה, אֲקָרְיוֹן
חֲקֹותִי, וְאִינּוֹן גְּזֹרָת מִלְּפָא. וּבָכֶל אֶתֶּר דְּאֲקָרֵי מִשְׁפְּט
אֲקָרְיוֹן דִּינָא דִלְפָא, דָאַיהוּ מִלְּפָא קָדִישָׁא, קְוֹדֶשׁ
בְּרִיךְ הוּא, מִלְּפָא דְּשַׁלְּמָא כֵּלָא דִילִילָה הוּא. דָהָוּא מִלְּפָא
קָדִישָׁא, בְּאֶתֶּר דְּתְּרִין חֹולְקִין אֲחִידָן דָא בְּדָא. וְעַל דָא
פָּתִיבָ, (תהלים פט) צְדָקָה וּמִשְׁפְּט מִכּוֹן פְּסָאָךְ, וְאִינּוֹן דִּינָא
וּרְחַמִּי. וּבְגִינִּיכְהָרָה חָקָקְיָה וּמִשְׁפְּט. וְעַל דָא פָּתִיבָ (תהלים קמז)
חָקְיָה וּמִשְׁפְּטָיו לִיְשָׂרָאֵל. לִיְשָׂרָאֵל וְלֹא לְשָׁאֵר עַמּוֹן.
בְּתִרְיָה מֵהָ כתִיבָ, לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי. וְתַגִּינֵן, אֲפָעָל

גב דאתגזר ולא עביד פקודי אורייתא, הרי הוא כגוי בכלל, ואסיר למלף ליה פטגמי אורייתא. ועל דא תנין (שמות כ) מזבח אבניים, דא מזבח אבניים ממש. והא קשוי הלביה באתריה כיימא, וזהמא לא אתפסק מנינה. בגיני כה, לא סליק בידיה ההוא גזירו, ולא מהנייא ליה. ועל דא כתיב, (שמות ב) כי חרבר הנפת עליה ותחללה. בגיני כה, לא עשה בן לכל גוי סתם. ומשפטיים בל ידעום לעלם ולעלי עלי מין. מלאacha אחרא (נ"א זעירא), לא יהבין להו, כל שכון רזי אורייתא, ובמושין דאורייתא. וכתיב, (דברים לב) כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו, (תהלים קמד) אשרי העם שכבה לו אשרי העם ששי אלהייו.

מתבניתין, בגמומי טהירין. ארבע מפתחין שוין, לארבע סטרי עלי מא. בזוניתהון אשתקחן. חד לستر ארבע, וארבע לستر חד. אתגלפּן (ס"א אתפלגן) בחד גונא. בההוא גוננא, כלל, ורגונא וצבע זהורי, וחורא, וסומקא. דא עיל בגונא דחבריה, וידידה בית רשים.

ארבע רישין בחד אסתליקו, ובחד דיוקנא מתדקן. חד רישא אסתליק, מגו סחינו דאסתחי. תרי איילתא קציבין בשיעורא חד, סלקן מההוא סחיתא,

דכתיב, (שיר השירים ד) **כעדר הקצובות שעלו מן תרחה**.
בשערה דלהון, חיוו דאבן טבא דארבע גווגין.
ארבע גדיין דכסיין על גופא, וידין זעירין תחות
גדייהו. וחמש בחמש גליון. טאסין (ס"א שאפין)
לעילא לעילא מהיכלא, דשפירה בריא ויאה למחזוי.
חד עולים רביא, נפיק שנן חרבא, דמתהפהא לגוברים
לנוקבין. נטליין למשיחא דאייה בין שמיא ובין
ארעה. לומניין נטליין (ס"א עולין) לה בכל עלמא, וכל
משיחין בה משיחין, דכתיב, (ויקרא יט) אift צדק וגוו.
חד חייו דבדולחא, קיימא על חרבא חד, בראשא דהויא
רביא (נ"א חרבא) מלחתא סומקא מגו בדולחא. (דף נ"ד ע"א)
תרין סטרין מהאי גיסא ומhai גיסא, אתחווי ההוא
חרבא, בראשמין עמייקין, חד גבר תקיה, עלמא
דקימא בי"ג עלמאן. חגיד ההוא חרבא, לمعد נוקמין.
עמיה חגידין שתין אחרבין, כלחו משתלהפי (נ"א מתילפי)
(ס"א משלפי) נצחים קרבא, חד הוא דכתיב, (תהלים מה) חגור
חרבך על ירכך גיבור הויך והדרך. וכתיב (שיר השירים ג) כלם
அஹோ தர்ப மலோம்டி மல்சமா வகே. பக்கம் ஗ுவுகள் மதப்பக்கின்
அங்பியை, லித ஦ியு லூன், பர சுட தூலுட்டா ஦ஶாட (ס"א
דשאדי) பின் நூகி யொ, கல அங்கின் ஦ாகூர் உலியோ மதப்பக்குன்.
בְּהַהְוָא זָמָנָא, קָלָא דִנְפִיק מַאֲבוֹן דְחָגִירִי חַרְבָּא, מַבְקָע

תִמְגִיסֶר טוֹרֵין רַבְרַבִין, וְלִית מֵאַן דִירְכִין אֲונְגִינִיה. כֵלָהו
עַלְמָא סְתִימִין עַיִינִין, אֲטִימִין לְבָא, לִית מֵאַן דִישְׁגָח
דָהָא בְנִינְגָא לְסֻתוֹר כְד עַבְדִין עַזְבָּדוֹן דָלָא מַתְפְשָׁרוֹן,
סְאַטִין מַאֲרַחָא דַתְקָנָא, יְמִינָא אַעֲדִי, וְשָׁמָאַלָא שְׁלַטָא,
פְדִין עַרְיִין אֲשַׁתְכָהו. וּוֹי לְחַיְיבִיא דְגַרְמִין דָא בְעַלְמָא,
דָהָא לֹא מַתְבְּרַכִין לְעַילָא, עַד דִישְׁתְצֹוֹן אַיְנוֹן לַתְתָא.
הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (חַהְלִים קד) וּרְשָׁעִים עוֹד אַיְנוֹם בְּרַכִי נְפָשִׁי
את יי' הַלְלוֹיָה. (ע"ב).

(ויקרא ח'י) עֲרוֹת אֲבִיך וְעֲרוֹת אַמְך לֹא תִגְלַה רַבִי חַיְיא
פָתָח. (שיר השירים ב) בְתִפְוָח בְעֵצִי הַיּוֹרֵן דָודִי בֵין
הַבְנִים וְגַוּ. הָאֵי קָרָא אָוְקָמוֹתָה חַבְרִיָא, אָבָל פְמָה חַבְיבָה
כְנַסְתָ יִשְׂרָאֵל קְמִי קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא. דָהָיא מִשְׁבָחָת לִיה
בְהָאֵי. הַכָּא אִית לְאִסְתְּפָלָא, אַמְאי מִשְׁבָחָת לִיה בְתִפְוָח,
וְלֹא בְמַלְהָאָחָרָא, או בְגַוּגִין או בְרִיחָא או בְטַעַמָא.
אָבָל הַוָּאֵיל וּכְתִיב תִפְוָח, בְכָלָא הִיא מִשְׁבָחָת לִיה,
בְגַוּגִין, בְרִיחָא, וּבְטַעַמָא. מַה תִפְוָח הָוּא אָסּוֹתָא
לְכָלָא, אוֹף קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא אָסּוֹתָא לְכָלָא. מַה תִפְוָח
אֲשַׁתְכָה בְגַוּגִין, כִמָה דָאָקִים נָא, אוֹף קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא
אֲשַׁתְכָה בְגַוּגִין עַלְאַיִן. מַה תִפְוָח אִית בֵיהּ רַוְחָא דְקִיק
מְפַל שָׁאֵר אַיְלָגִי, אוֹף קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא בְתִיב בֵיהּ (הושע
ד) וּרִיחָה לו בְלַבְנָוֹן. מַה תִפְוָח טַעַמִּיה מַתִּיקָא, אוֹף

קודשא בריך הוא כתיב ביה (שיר השירים ח) חכו ממתקימים. וקודשא בריך הוא משבח לה לבגש ישראל בשושנה, והוא אוקימנא ملي, אמא כבשושנה, והוא אמר. רבי יהודה אמר, בשעתה דאסגיאו זכאי בעלמא, בנטה ישראלי סלקא ריחין, ומתרברכא מלכאה קדיישא, ואנפהא נהירין. ובזמןא דאסגיאו חייבין בעלמא, בכוכול בנטה ישראלי לא סלקא ריחין טבין, ואטעמת מטרא אחרא מרירה. כדיין, כתיב (aicah ב) השליך מושמים ארץ וגוז, ואנפהא חשוכן.

רבי יוסי אמר, בשעתה דאסגיאו זפאיין בעלמא, כתיב (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי ويمינו תחבקני. ובזמןא דאסגיאו חייבין בעלמא, כתיב (aicah ב) חשיב אחר ימינו. רבי חזקיה אמר מהכא, (משל טז) ונרגען מפריד אלף, כלומר פריש מלכאה מן מטרוניתא, הדא הוא דכתיב ערות אביך וערות אמך לא תגלה.

רבי אלעזר הוה יתיב קמי אבוי, אמר ליה, אי פרקליטה בעלמא במטרוניתא אשתח, ואי קטיגוריא בעלמא, במטרוניתא אשתח, אמא. אמר ליה, למלכאה דהוה ליה בר ממטרוניתא, כל זמנא דההוא בר עביד רועטה דמלכאה, מלכאה עביד מדוריה במטרוניתא. וכל זמנא דלא הוה ההוא בר עביד רועטה דמלכאה, מלכאה פריש מדוריה ממטרוניתא.

כֵּה קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא וְכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כֵּל זָמָן דִּיּוֹרָא
עַבְדִּין רְעוֹתָא דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא, קֹדֶשׁ אֲבִיךָ
הַוָּא שְׁוֵי מִדּוֹרִיה בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְכֵל זָמָן דִּיּוֹרָא לֹא
עַבְדִּין רְעוֹתָא דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא, קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא
לֹא שְׁוֵי מִדּוֹרִיה בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מַאי טֻמָּא. בְּגִין
דִּיּוֹרָא הוּא בָּרָא בּוֹכֶרֶא דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא, דְּכַתִּיב,
(שםות ד) בְּנֵי בְּכוֹרִי יִשְׂרָאֵל. אַמָּא, דָא הִיא כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
דְּכַתִּיב, (משל יא) וְאֶל תַּטּוֹשׁ תּוֹרַת אַמָּה.

תָּא חִזֵּי, כֵּל זָמָן דִּיּוֹרָא רְחִקִּין מֵהִיכְלָא דְּמַלְכָא,
כְּבִיכּוֹל מִטְרוֹנוֹנִיתָא אַתְּרַחַקְתָּ עַמְּהֹן. מַאי טֻמָּא.
בְּגִין דִּמְטְרוֹנוֹנִיתָא לֹא אַקְדִּימָת קִיסְּטָא לְהָאִי בָּר,
לְאַלְקָאָה לִיה, לְמִיהָה בָּאוֹרָח מִישָּׁר. בְּגִין דְּמַלְכָא לֹא
אַלְקָי לְבָרִיה לְעַלְמִין. אַלְא שְׁבִיק כֵּלָא בִּידָא
דִּמְטְרוֹנוֹנִיתָא, לְאַנְגָּגָה הִיכְלָא, וּלְאַלְקָאָה בָּרָה, וּלְדָבָרָא
לִיה בָּאוֹרָח קָשׁוֹט, לְקַבְּלִיה דְּמַלְכָא. (דף ע"ד ע"ב)

וּרְזֹא דְּמַלָּה דְּכַתִּיב, (משל יא) דְּבָרִי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ מִשָּׁא
אֲשֶׁר יִסְרַתָּג אַמְּוֹן (אמו וְדָא), דָא בַּת שְׁבָע, וְהָא
אָתָם רְפִתִּיב, (משל יז) מִשְׁלֵי שְׁלָמָה בֵּן חִכְםָה יִשְׁמָח אָב וּבֵן
כְּסִיל תּוֹגַת אַמְּוֹן. תּוֹגַת אַמְּוֹן וְדָא. חִמֵּי מִהָּרְבִּיב, בֵּן חִכְםָה
יִשְׁמָח אָב, בַּעֲדָד דָהָא בָּר אַזִּיל בָּאוֹרָח מִישָּׁר, וְהָא
חַבְּיָמָא, יִשְׁמָח אָב (כללו), דָא מֶלֶךְ קָדִישָׁא לְעַילָּא. יִשְׁמָח

אב סתם. אשתקה hei בר באורה תקלא, מה כתיב ובן כסיל תוגת אמו. תוגת אמו ודא, דא בגשת ישראאל. ורוא דמליה כתיב, (ישעה נ) ובפשבעכם שלחה אמרכם. תא חוו, לא אשתקה חדוותא קמי קידשא בריך הוא, כיומה דסליק שלמה לחכמתה, ואמר שיר השירים. בדין נהירו אנפוי דמטרוניתא, ואתי מלכא למשרי מדוריה עמה. הדא הוा דכתיב, (מלכים א ח) ותרב חכמת שלמה וגוו. מאי ותרב. דסלקא שפירוי דמטרוניתא, ואתרביית בדרגה על כל שאר דרגין, בגין דמלכא שיוי מדוריה בה. וכל כך למה. בגין דאפיקת בראש חכימא הדא לעלמא. (ג"א למלא)

וכד אפיקת לייה לשלים, לכל ישראאל אפיקת, וכלהו הו בדרgin עלאין זפאיין כשלמה (ס"א בשלים). דקידשא בריך הוא חדי בהג, ואינון ביה. וביומא דשכל שלמה ביתא לחתא, אתקינות מטרוניתא ביתא למלא. ושוו מדורייהון פחדא, ונהיירו אנפהא בחודה שלימו. בדין אשתקה חדוותא לכלא, לעילא וחתא. וכל כך למה. בגין דכתיב, משא אשר יסרטו אמו, דדברת לייה לרעותא דמלכא.

וכד hei בר כמה דאמינה, (ס"א לאצטראיך) לא אתדבר לרעותה דמלכא. בדין היא עריתא לכלא,

עריריתא דכל סטרין דהא מלכא פריש ממטרוניתא, ומטרוניתא אתרחכת מהיכליה, ו בגין כך עריריתא היא דכלא. וכי לא עריריתא הו, מלכא בלא מטרוניתא, ומטרוניתא בלא מלכא. ועל דא כתיב, ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא. אמך היא ודא, ושריא עמך, בגין כך לא תגלה ערותה.

רב שמעון אקיש יDOI ובקה, ואמר ווי אי אימא גלינא רוזא, ווי אי לא אימא, דיבدون חבריא מלחה. (יחזקאל יא) אהה יי אלהים פלה אתה עושה את שאירת ישראל. מאי אהה. ומאי פלה אתה עושה. אלא רוזא דמלחה, בזמנא דה' תפאה אתתרכת מהיכלא דמלכא, ה' אחרא עלאה בגיןה מנעת ברכתא. ובדין כתיב, אהה פלה אתה עושה. בגין כד איה (נ"א הא ה') אתמנעת מברכאנ, ה' אחרא מנעת לון מכלא. Mai טעמא. בגין דברכאנ לא משתחחי, אלא באתר דשרין דכר ונוקבא.

ועל דא כתיב, (ירמיה כה) יי ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו ישאג ישאג על גויה. על גויה ממש. דא מטרוניתא, ודא הוא ודא. ומאי אומר. אויש השחרבת אט ביתי וכו'. ביתי זוגא דמטרוניתא. ודא הוא ודא, ערות אביך וערות אמך לא תגלה. דהא מכל סטרין עריריתא הו. ובדין, (ישעה נ) לבשו שמים קדרות וشك

הוישם כסותם דהא אתר אחסנת ברכאן דמבעין דבחלין
דהו גידין ושקיין פדקא חזון, את מבאו.
תגינן, כד את פרש מלפָא מטרוגניתא, וברכאן לא
משתבחן, כדיין אקרי וויי. מאי טעמא וויי.
דתניא, רישא דיסוד י', דהא יסוד ו' זעירא הויא,
וקודשא בריך הויא ו' רבربא עללה. ועל דא פתיב וויו
תרין זיין בחדא, ורישא דהאי יסוד י' הויא. וכד אתרחיקת
מטרוגניתא מלפָא, וברכאן אטמנעו מלפָא, זזועגא
לא אשתחה ברישא דיסוד, נטיל ו' עללה להאי רישא
דיסוד דהוא י', ונגיד ליה לגביה, כדיין הוא וויי, וויי
לכלא, לעלאין ותתאיין.

ועל דא Taginon, מיום אתחריב ירושלים, ברכאן לא
אשתחה בעלמא, וליית לך יומ דלא אשתחה בית
לווטין, דהא ברכאן אטמנעו בכל יום. אמר ליה, או
הכי, אווי או הווי, (נ"א או זה) מהו.

אמר ליה, כד מלא תליא בתשובה, ולא תייבין, כדיין
ה' עללה נטיל לוז, ואנגיד לווא ווי, לגביה, (דף ע"ה
ע"א) בגין דלא תייבין, כדיין אקרי הו. هو כד אסתלק
מלפָא לעילא לעילא, וצוחין בני נשא ולא אשגח בהו.
וההוא עללה אהיה טמירא, סליק לו, ווי לגביה, בגין
דלא אתקביל צלוטיה, כדיין אקרי או, דהא א' סליק

לגביה דו' ווי'. (ס"א דהוא א' סליק גביה לה' ווי') וכדין תשובה לא אשתחח. ועל דא אסתלק מאlein אתוֹן ה', דהא בתשובה לא תלייא.

ודאי כד אסגיאו חובי עלמא טפי, ותשובה הוּה תליא בקדמיתה, ולא בעו, כדין אסתלק ה', וא' סליק לו' יוזד לגביה, ואקרוי אווי. וכד חريب כי מקדשא, ותשובה אסתלקת (ולא מעלייא), כדין צוחו ואמרוי, (ירמיה ו) אווי לנו כי פנה היום. מיי כי פנה היום. דא הוּא יומא עלאה, דאקרוי תשובה, דאסתלק ועתבר, ולא שכיח. ההוא יומא דאשתמודע, לפשṭא ימינה לא קבלא חייבין, והא אתפנוי מפלא, ולא אשתחח, ועל דא אמרו אווי, ולא הוּא. כי ינתו צללי ערבע, דהא אתיהיב רשו לרברבי ממשן דשאר עמיין, למשلت עלייהו.

תאנא, סליק ו' לעילא לעילא, והיכלא אתוקד, ועמא אתגלי, ומטרוגניתא אתפרכת, וביתא אתחרבת. לבתר כיד נחית וו' לאתריה, אשגה בבייתה והא אתחריב, בעי למטרוגניתא, והא אתרחקת ואזלת. חמא להיכליה, והא אתוקד. בעא לעמא, והא אתגלי. חמא לברפאן דנחלין עמייקין דהוו בגדיין, והא אתמנעו. כדין כתיב, (ישעה בב) ויקרא יי' אליהם צבאות ביום ההוא לבכ' ולמספֶד ולקרחה ולחרgor שק. וכדין לבשו שמימים קדרות.

כִּדְין ו' ה' (ס"א ר"י) **אתנגיד** חד לקביל חד. זה, עלאה, בגיד מבועי לסתרא אחרא, וברפאן לא משתפchan. דהא דבר ונוקבא לא אשתחחו, ולא שריין כחדא. בדין (ירמיה כה) שאג ישאג על נוהו. בכיה רבוי שמעון, ובכח רבוי אלעזר, אמר רבוי אלעזר, בכיה תקיעא בלבא מسطרא חדא, וחדוותא בלבא מسطרא אחרא. דהא שמענא מלין, שלא שמענא עד השטא, זכה חילקי.

(ויקרא ח"י) **ערות אשת אביך לא תגלה**, מאן אשת אביך. אמר רבוי שמעון, הא תנינן, כל مليוי דאוריתא סתים וגלייא, כמה דשמע קדיישא סתים וגלייא, אוריתא דהיא שמעא קדיישא, הכי נמי סתים וגלייא. הכא פלא באתגלייא, ידיעא סתים כמה דאוקימנא.

זהאי קרא הבי הוा, אשת אביך: תננא, כל זמנה דמטרוגита אשתחחת במלכא, וינקא לך, אקרוי אמרה. השטא דאתגלייא עמך ואתרחתה מן מלכא, אשת אביך אתקרוי. אנתו היא דמלכא קדיישא לא אתפטרת בתרכין מגיה, אנטתיה היא ודא. כמה דכתיב, (ישעה נ) כה אמר יי' אי זה ספר בריתות אמכם אשר שלחתה. אלא ודא אנטו היא דמלכא, אף על גב אתגלייא. ועל דא פקיד עלה תרי זמגי, بد יתבא במלכא בזוויגא חד, ואתקרי אמרה, דכתיב ערות אמר לא תגלה,